NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 659/1999
ze dne 22. března 1999,
kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 94 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru[3],

1) vzhledem k tomu, že se toto nařízení, aniž jsou dotčena zvláštní procesní pravidla stanovená v nařízeních pro určité sektory, vztahuje na podporu ve všech sektorech; že za účelem použití článků 77 a 92 Smlouvy má Komise zvláštní pravomoc podle článku 93 této smlouvy rozhodovat o slučitelnosti státní podpory se společným trhem při přezkoumání existující podpory, při rozhodování o nové nebo pozměněné podpoře a při uskutečňování opatření týkajících se nesplnění jejích rozhodnutí nebo oznamovací povinnosti;

2) vzhledem k tomu, že Komise, v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropských společenství, rozvinula a ustavila jednotnou praxi pro použití článku 93 Smlouvy a stanovila určitá procesní pravidla a principy v množství svých sdělení; že je vhodné, s cílem zajistit účinné a účelné postupy podle článku 93 Smlouvy, kodifikovat a posílit tuto praxi prostřednictvím nařízení;

3) vzhledem k tomu, že procesní nařízení o použití článku 93 Smlouvy zvýší průhlednost a právní jistotu;

4) vzhledem tomu, že za účelem zajištění právní jistoty je vhodné vymezit podmínky, za kterých je podpora považována za existující podporu; že dotvoření a prohloubení vnitřního trhu je postupný proces, který se odráží ve stálém rozvoji politiky státní podpory; že z důvodu tohoto vývoje se určitá opatření, která v okamžiku jejich provedení nebyla státní podporou, se mohla od té doby státní podporou stát;

5) vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 93 odst. 3 Smlouvy všechny plány na poskytnutí nové podpory musí být oznámeny Komisi a nemohou být provedeny dříve, než budou Komisí schváleny;

6) vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 5 Smlouvy mají členské státy povinnost spolupracovat s Komisí a poskytovat jí všechny požadované informace, aby mohla vykonávat své povinnosti podle tohoto nařízení;

7) vzhledem k tomu, že lhůta, do které musí Komise dokončit předběžné posouzení oznámené podpory, by měla být stanovena na dva měsíce od obdržení úplného oznámení nebo od obdržení řádně odůvodněného prohlášení dotyčného členského státu, že považuje oznámení za úplné, protože doplňující informace vyžádané Komisí nejsou dostupné nebo již byly poskytnuty; že z důvodů právní jistoty má být toto posouzení zakončeno rozhodnutím;

8) vzhledem k tomu, že ve všech případech, kde Komise jako výsledek předběžného posouzení nemůže shledat podporu slučitelnou se společným trhem, musí být zahájeno formální vyšetřovací řízení, aby umožnilo Komisi shromáždit všechny informace, které potřebuje pro posouzení slučitelnosti podpory, a aby se zúčastněným stranám umožnilo předložit jejich připomínky; že práva zúčastněných stran mohou být nejlépe ochráněna v rámci formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 93 odst. 2 Smlouvy;

9) vzhledem k tomu, že po zohlednění připomínek předložených zúčastněnými stranami má Komise uzavřít své posouzení přijetím konečného rozhodnutí neprodleně po odstranění pochybností; že je vhodné, aby v případech, kdy není posouzení uzavřeno do 18 měsíců od zahájení řízení, měl dotyčný členský stát možnost požádat o rozhodnutí, které by Komise musela vydat do dvou měsíců;

10) vzhledem k tomu, že za účelem zajištění toho, aby pravidla pro státní podporu byla používána správně a účinně, by měla mít Komise možnost zrušit své rozhodnutí založené na nepřesných informacích;

11) vzhledem k tomu, že za účelem zajištění dodržování článku 93 Smlouvy, a zejména s oznamovací povinností a ustanovením o pozastavení v čl. 93 odst. 3, by Komise měla přezkoumávat všechny případy protiprávní podpory; že v zájmu průhlednosti a právní jistoty by měly být stanoveny postupy, které se mají použít v takových případech; že pokud členský stát nedodržel oznamovací povinnost nebo ustanovení o pozastavení, Komise by neměla být vázána lhůtami;

12) vzhledem k tomu, že v případech protiprávní podpory by Komise měla mít právo získat všechny nezbytné informace, které jí umožňují přijmout rozhodnutí a případně neprodleně obnovit účinnou hospodářskou soutěž; že je tedy vhodné umožnit Komisi přijmout dočasná opatření vůči dotyčným členským státům; že dočasná opatření mohou mít formu příkazu k poskytnutíinformací, příkazu k pozastavení podpory a příkazu k navrácení podpory; že by mělo být Komisi umožněno, aby v případě nesplnění příkazu k poskytnutí informací rozhodla na základě dostupných informací a aby Komise v případě neplnění příkazu k pozastavení podpory nebopříkazu k navrácení podpory mohla předložit věc přímo Soudnímu dvoru, v souladu s čl. 93 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy;

13) vzhledem k tomu, že by v případech protiprávní podpory, která není slučitelná se společným trhem, měla být obnovena účinná hospodářská soutěž; že za tímto účelem je nutné, aby byla podpora bez odkladu navrácena včetně úroků; že je vhodné, aby navrácení podpory bylo uskutečňováno v souladu s postupy vnitrostátního práva; že použití těchto postupů by nemělo být překážkouobnovení účinné hospodářské soutěže tím, že by bránilo okamžitého a účinného výkonu rozhodnutí Komise; že k dosažení tohoto výsledku by měly členské státy učinit všechna nezbytná opatření zajišťující účinnost rozhodnutí Komise;

14) vzhledem k tomu, že z důvodů právní jistoty je vhodné zavést lhůtu 10 let v případě protiprávní podpory, po jejímž uplynutí by nemohlo být navrácení podpory nařízeno;

15) vzhledem k tomu, že zneužití podpory by mohlo ovlivnit fungování vnitřního trhu podobným způsobem jako protiprávní podpora, takže by ohledně ní měly být použity podobné postupy; že podpora, jež byla pravděpodobně zneužita, byla již předtím na rozdíl od protiprávní podpory schválena Komisí; že Komisi by tedy nemělo být povoleno ve spojitosti se zneužitím podpory použít příkazu k navrácení podpory;

16) vzhledem k tomu, že je vhodné vymezit všechny možnosti, ve kterých musí třetí strany bránit své zájmy v postupech týkajících se státní podpory;

17) vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 93 odst. 1 Smlouvy má Komise povinnost ve spolupráci se členskými státy průběžně zkoumat všechny režimy existujících podpor na jejich území; že je v zájmu průhlednosti a právní jistoty vhodné blíže určit rozsah spolupráce podle uvedeného článku;

18) vzhledem k tomu, že za účelem zajištění slučitelnosti existujících režimů podpory se společným trhem a v souladu s čl. 93 odst. 1 Smlouvy by měla Komise navrhnout příslušná opatření, pokud existující režim podpory není nebo již není slučitelný se společným trhem, a měla by zahájit postup stanovený v čl. 93 odst. 2 Smlouvy, pokud dotyčný členský stát neprovede navrhovaná opatření;

19) vzhledem k tomu, že za účelem umožnit Komisi ujistit se o souladu s rozhodnutími Komise a usnadnit spolupráci mezi Komisí a členskými státy za účelem průběžného zkoumání všech existujících režimů podpor v členských státech v souladu s čl. 93 odst.1 Smlouvy, je nutné zavést obecnou oznamovací povinnost ohledně všech existujících režimů podpor;

20) vzhledem k tomu, že má-li Komise vážné pochybnosti, zda-li jsou dodržována její rozhodnutí, měla by mít k dispozici dodatečné nástroje, které by jí umožnily získat informace nezbytné pro prověření, že jsou její rozhodnutí účinně plněna; že kontroly na místě jsou vhodným a užitečným nástrojem, a to zejména v případech, kde může být podpora zneužita; že Komise musí být proto oprávněna provádět kontroly na místě a příslušné orgány členských států s ní musí spolupracovat, pokud podnik odporuje takové kontrole;

21) vzhledem k tomu, že je v zájmu průhlednosti a právní jistoty vhodné podávat veřejnosti informace o rozhodnutích Komise při současném zachování zásady, že rozhodnutí v případech státní podpory jsou určena dotyčným členským státům; že je tedy vhodné zveřejnit všechna rozhodnutí, která by mohla mít vliv na zájmy zúčastněných stran buď v plném znění, nebo ve formě výtahu nebo vytvořením kopií takových rozhodnutí přístupných zúčastněným stranám, pokud rozhodnutí nebyla zveřejněna nebo

nebyla zveřejněna v úplném znění; že při podávání informací veřejnosti by měla Komise dodržovat pravidla profesního tajemství v souladu s článkem 214 Smlouvy;

22) vzhledem k tomu, že Komise by měla být schopna přijímat v úzké spolupráci s členskými státy prováděcí předpisy, které stanoví podrobná pravidla týkající se postupů podle tohoto nařízení; že za účelem přispění ke spolupráci mezi Komisí a příslušnými orgány členských států je vhodné zřídit Poradní výbor pro státní podpory, který je konzultován před tím, než Komise přijme prováděcí ustanovení k tomuto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „podporou“ jakékoliv opatření splňující všechna kritéria stanovená v čl. 92 odst. 1 Smlouvy;

b) „existující podporou“:

i) aniž jsou dotčeny články 144 a 172 Aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, všechny podpory existující v příslušných členských státech před vstupem Smlouvy v platnost, to znamená režimy podpor a jednotlivé podpory, které byly zavedeny před vstupem Smlouvy v platnost a zůstávají použitelné i po něm;

ii) schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou;

iii) podpora, která se považuje za schválenou podle čl. 4 odst. 6 tohoto nařízení nebo před tímto nařízením, ale v souladu s tímto postupem;

iv) podpora, která se považuje za existující podporu podle článku 15;

v) podpora, která se považuje za existující podporu, protože v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podporu a poté se stala podporou následkem vývoje společného trhu bez toho, že by byla členským státem pozměněna. Pokud se některá opatření stala podporou následkem liberalizace činnosti právem Společenství, taková opatření nebudou považována za existující podporu po datu stanoveném pro liberalizaci;

c) „novou podporou“ každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivou podporu, která není existující podporou, včetně změn existující podpory;

d) „režimem podpory“ jakýkoliv akt, na jehož základě může být bez dalších prováděcích opatření poskytnuta jednotlivá podpora pro podniky definované aktem obecným nebo abstraktním způsobem, a dále akt, na jehož základě může být na neurčitou dobu a/nebo na neurčitou částku poskytnuta pro jeden nebo několik podniků podpora, která není spojena se zvláštním projektem;

e) „jednotlivou podporou“ podpora, která není poskytnuta na základě režimu podpory nebo která je poskytnuta na základě režimu podpory, ale musí být oznámena;

f) „protiprávní podporou“ nová podpora uskutečňovaná v rozporu s čl. 93 odst. 3 Smlouvy;

g) „zneužitím podpory“ podpora použitá příjemcem v rozporu s rozhodnutím přijatým na základě čl. 4 odst. 3 nebo čl. 7 odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení;

h) „zúčastněnou stranou“ kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení.

KAPITOLA II

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE OZNÁMENÉ PODPORY

Článek 2

Oznámení nové podpory

1. S výhradou odlišné úpravy v nařízeních vydaných na základě článku 94 Smlouvy nebo jiných příslušných ustanovení této smlouvy, musí dotyčný členský stát oznámit Komisi s dostatečným časovým předstihem všechny plány na poskytnutí nové podpory. Komise bezodkladně uvědomí dotyčný členský stát o obdržení oznámení.

2. V oznámení poskytne dotyčný členský stát všechny nezbytnéinformace, aby Komisi umožnil přijmout rozhodnutí podle článků 4 a 7 (dále jen „úplné oznámení“).

Článek 3

Ustanovení o pozastavení

Podpora oznamovaná podle čl. 2 odst. 1 nesmí být uskutečněna dříve, než Komise přijme nebo se bude mít za to, že přijala, rozhodnutí schvalující tuto podporu.

Článek 4

Předběžné přezkoumání oznámení a rozhodnutí Komise

1. Komise přezkoumá oznámení ihned po jeho obdržení. Aniž je dotčen článek 8, Komise přijme rozhodnutí podle odstavců 2, 3 nebo 4.

2. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že oznámené opatření není podporou, zaznamená tento nález ve formě rozhodnutí.

3. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že nejsou vzneseny žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, pokud opatření spadá pod čl. 92 odst.1 Smlouvy, rozhodne, že opatření je slučitelné se společným trhem (dále jen „rozhodnutí nevznášet námitky“). Rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy byla použita.

4. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, rozhodne o zahájení postupu podle čl. 93 odst. 2 Smlouvy (dále jen „rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“).

5. Rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 jsou učiněna ve lhůtě dvou měsíců. Tato lhůta začíná v den následující po dni obdržení úplného oznámení. Oznámení je považováno za úplné, pokud Komise nepožádá o další informace ve lhůtě dvou měsíců od obdržení oznámení nebo od obdržení požadovaných dodatečnýchinformací. Lhůta může být prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu. Komise může případně stanovit kratší lhůty.

6. Pokud Komise nerozhodla v souladu s odstavci 2, 3 nebo 4 ve lhůtě stanovené v odstavci 5, považuje se souhlas Komise s podporou za udělený. Dotyčný členský stát může následně provést opatření, o kterých bylo rozhodováno, poté, co o nich předem podá Komisi oznámení, ledaže Komise rozhodne podle tohoto článku ve lhůtě 15 pracovních dní od obdržení oznámení.

Článek 5

Žádost o informace

1. Považuje-li Komise informace týkající se opatření oznámeného podle článku 2, které jí poskytne dotyčný členský stát, za neúplné, požádá o všechny nezbytné dodatečné informace. Pokud členský stát odpoví na tuto žádost, Komise uvědomí členský stát o obdržení odpovědi.

2. Neposkytne-li dotyčný členský stát Komisi požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí, nebo poskytne-li neúplné informace, Komise zašle upomínku poskytující přiměřenou dodatečnou lhůtu pro poskytnutí požadovaných informací.

3. Oznámení se považuje za vzaté zpět, pokud není požadovaná informace poskytnuta během předepsané lhůty, ledaže před uplynutím lhůty je lhůta buď prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu, nebo dotyčný stát v řádně odůvodněném prohlášení informuje Komisi, že považuje oznámení za úplné, protože dodatečně požadované informace nejsou dostupné nebo již byly

poskytnuty. V tomto případě počíná lhůta podle čl. 4 odst. 5 dnem následujícím po dni obdržení prohlášení. Pokud se oznámení považuje za vzaté zpět, Komise o tom uvědomí členský stát.

Článek 6

Formální vyšetřovací řízení

1. Rozhodnutí o zahájení formální vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem. Rozhodnutí vyzve dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby předložily připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.

2. Obdržené připomínky budou předloženy dotyčnému členskému státu. Pokud o to zúčastněná strana požádá, je z důvodů možné újmy její totožnost znepřístupněna dotyčnému členskému státu. Dotyčný členský stát může na připomínky odpovědět v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.

Článek 7

Rozhodnutí Komise ukončit formální vyšetřovací řízení

1. Aniž je dotčen článek 8, může být formální vyšetřovací řízení ukončeno rozhodnutím podle odstavců 2 až 5 tohoto článku.

2. Shledá-li Komise, že po příslušných následných úpravách dotyčným členským státem oznámené opatření není podporou, zveřejní tento nález prostřednictvím rozhodnutí.

3. Shledá-li Komise, že po příslušných následných úpravách dotyčným členským státem byly odstraněny pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, rozhodne, že je podpora slučitelná se společným trhem (dále jen „kladné rozhodnutí“) Toto rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy byla použita.

4. Komise může připojit ke kladnému rozhodnutí podmínky, za kterých může být podpora považována za slučitelnou se společným trhem, a může stanovit povinnosti pro umožnění kontroly plnění rozhodnutí (dále jen „podmínečné rozhodnutí“).

5. Shledá-li Komise, že oznámená podpora není slučitelná se společným trhem, rozhodne, že podpora nemůže být uskutečněna (dále jen „záporné rozhodnutí“).

6. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 2, 3, 4 a 5 budou učiněna ihned po odstranění pochybností uvedených v čl. 4 odst. 4. Komise vyvine nejvyšší úsilí, aby přijala rozhodnutí ve lhůtě 18 měsíců od zahájení řízení. Tato lhůta může být prodloužena společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu.

7. Po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 6 Komise rozhodne ve lhůtě dvou měsíců na základě jí dostupných informací, pokud o to dotyčný stát požádá. Komise případně přijme záporné rozhodnutí, pokud poskytnuté informace nejsou dostatečné pro určení slučitelnosti.

Článek 8

Zpětvzetí oznámení

1. Dotyčný členský stát může vzít zpět oznámení ve smyslu článku 2 v přiměřené době před rozhodnutím Komise podle článků 4 až 7.

2. V případech, kdy Komise již zahájila formální vyšetřovací řízení, toto řízení také ukončí.

Článek 9

Zrušení rozhodnutí

Komise může poté, co měl dotyčný členský stát možnost předložit své připomínky, zrušit rozhodnutí, které učinila podle čl. 4 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 7 odst. 2, 3 nebo 4, pokud bylo rozhodnutí založeno na nesprávné informaci poskytnuté během řízení, která byla rozhodujícím faktorem pro rozhodnutí. Před

zrušením rozhodnutí a přijetím nového rozhodnutí zahájí Komise formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6, 7 a 10, čl. 11 odst.1, články 13, 14 a 15 se použijí přiměřeně.

KAPITOLA III

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROTIPRÁVNÍ PODPORY

Článek 10

Přezkoumání, vyžádání si informací a příkaz k poskytnutí informací

1. Pokud má Komise k dispozici informace týkající se údajné protiprávní podpory, přezkoumá je bezodkladně bez ohledu na jejich zdroj.

2. V případě nutnosti si Komise vyžádá informace od dotyčného členského státu. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 a 2 se použijí přiměřeně.

3. Pokud navzdory upomínce podle čl. 5 odst. 2 dotyčný členský stát neposkytne požadované informace ve lhůtě předepsané Komisí nebo pokud poskytne neúplné informace, Komise si rozhodnutím vyžádá poskytnutí informací (dále jen „příkaz k poskytnutí informací“). Rozhodnutí blíže určí, které infomrace jsou požadovány, a předepíše přiměřenou lhůtu, ve které mají být poskytnuty.

Článek 11

Příkaz k pozastavení nebo prozatímnímu navrácení podpory

1. Komise může poté, co poskytla dotyčnému členskému státu příležitost předložit jeho připomínky, přijmout rozhodnutí požadující, aby členský stát pozastavil veškerou protiprávní podporu do doby, než Komise rozhodne o slučitelnosti podpory se společným trhem (dále jen „příkaz k pozastavení podpory“).

2. Komise může poté, co poskytla dotyčnému členskému státu příležitost předložit své připomínky, přijmout rozhodnutí požadující, aby členský stát prozatímně navrátil veškerou protiprávní podporu do doby, než Komise rozhodne o slučitelnosti podpory se společným trhem (dále jen „příkaz k navrácení podpory“) za předpokladu, že jsou splněna následující kritéria:

– podle ustálené praxe nejsou pochybnosti o tom, že dotyčné opatření má charakter podpory

a

– je nutné ihned jednat

a

– existuje závažné riziko podstatné a nenapravitelné újmy pro soutěžitele.

Navrácení se provede postupem stanoveným v čl. 14 odst. 2 a 3. Poté, co byla podpora navrácena, rozhodne Komise ve lhůtě použitelné pro oznámenou podporu.

Komise může pověřit členský stát, aby spojil navrácení podpory s vyplacením záchranné podpory dotyčnému podniku.

Ustanovení tohoto odstavce se použijí pouze pro protiprávní podporu prováděnou po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 12

Nevyhovění rozhodnutí o příkazu

Nevyhoví-li členský stát příkazu k pozastavení nebo příkazu k navrácení podpory, je Komise oprávněna, při současném přezkoumání podstaty záležitosti na základě dostupnýchinformací, předložit záležitost přímo Soudnímu dvoru Evropských společenství a požádat o prohlášení, že nesplnění příkazu zakládá porušení Smlouvy.

Článek 13

Rozhodnutí Komise

1. Přezkoumání možné protiprávní podpory je zakončeno přijetím rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4. V případě rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení je přezkoumání zakončeno přijetím rozhodnutí

podle článku 7. Nesplní-li členský stát příkaz k poskytnutí informací, je rozhodnutí přijato na základě dostupnýchinformací.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 11 odst. 2, Komise není v případech případné protiprávní podpory vázána lhůtami stanovenými v čl. 4 odst. 5, čl. 7 odst. 6 a čl. 7 odst. 7.

3. Článek 9 se použije přiměřeně.

Článek 14

Navrácení podpory

1. Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil (dále jen „rozhodnutí o navrácení“). Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství.

2. Podpora, která má být navrácena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení.

3. Aniž je dotčen příkaz Soudního dvora Evropských společenství podle článku 185 Smlouvy, navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotyčného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí Komise. Aniž je dotčeno právo Společenství, učiní za tímto účelem a v případě řízení před vnitrostátními soudy dotyčné členské státy všechny nezbytné kroky v rámci jejich právních řádů, včetně dočasných opatření.

Článek 15

Promlčecí lhůta

1. Pravomoci Komise ve věci navrácení podpory podléhají promlčecí lhůtě deseti let.

2. Promlčecí lhůta počíná dnem, kdy je protiprávní podpora udělena příjemci buď jako jednotlivá podpora, nebov rámci režimu podpory.

Jakékoli opatření přijaté Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise, týkající se protiprávní podpory, přerušuje běh promlčecí lhůty. Každým přerušením počíná lhůta běžet znovu. Promlčecí lhůta se staví po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem jednání před Soudním dvorem Evropských společenství.

3. Jakákoliv podpora, jejíž promlčecí lhůta uplynula, je považována za existující podporu.

KAPITOLA IV

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZNEUŽITÍ PODPORY

Článek 16

Zneužití podpory

Aniž je dotčen článek 23, může Komise v případech zneužití podpory zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6, 7, 9 a 10, čl. 11 odst. 1, články 12, 13, 14 a 15 se použijí přiměřeně.

KAPITOLA V

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE EXISTUJÍCÍCH režimŮ PODPORY

Článek 17

Spolupráce podle čl. 93 odst. 1 Smlouvy

1. Komise získá od dotyčného členského státu všechny informace nezbytné pro přezkoumání existujících režimů podpory podle čl. 93 odst. 1 Smlouvy, které proběhne ve spolupráci s členským státem.

2. Považuje-li Komise existující režim podpory za neslučitelný nebo již neslučitelný se společným trhem, informuje dotyčný členský stát o tomto předběžném názoru a poskytne dotyčnému členskému státu možnost předložit ve lhůtě jednoho měsíce vyjádření. V řádně odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu prodloužit.

Článek 18

Návrh vhodných opatření

Pokud Komise, z hlediska informací předložených členským státem podle článku 17, dospěje k názoru, že existující režim podpory není nebo již není slučitelný se společným trhem, vydá doporučení navrhující dotyčnému členskému státu vhodná opatření. Doporučení může navrhovat zejména:

a) podstatnou změnu režimu podpory, nebo

b) zavedení procesních požadavků, nebo

c) zrušení dotyčného režimu podpory.

Článek 19

Právní následky návrhu vhodných opatření

1. Pokud dotyčný členský stát přijme navrhovaná opatření a uvědomí o tom Komisi, Komise toto zjištění zaznamená a uvědomí o tom členský stát. Členský stát je svým přijetím provést vhodná opatření vázán.

2. Pokud dotyčný členský stát nepřijme navrhovaná opatření a Komise, poté co vzala v úvahu argumenty dotyčného členského státu, stále považuje tato opatření za nezbytná, zahájí Komise postup podle čl. 4 odst. 4. Články 6, 7 a 9 se použijí přiměřeně.

KAPITOLA VI

ZÚČASTNĚNÉ STRANY

Článek 20

Práva zúčastněných stran

1. Každá zúčastněná strana může předložit připomínky podle článku 6 po rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení. Každé zúčastněné straně, která předložila takové připomínky, a každému příjemci jednotlivé podpory je zaslána kopie rozhodnutí přijatého Komisí podle článku 7.

2. Každá zúčastněná strana může informovat Komisi o každé údajné protiprávní podpoře a o každém údajném zneužití podpory. Pokud se Komise domnívá, že informace, které má k dispozici, neposkytují dostatečný základ k vyjádření se k případu, uvědomí o tom zúčastněnou stranu. Přijme-li Komise rozhodnutí v případu týkajícím se předmětu záležitosti, ke které byly poskytnuty informace, zašle jednu kopii tohoto rozhodnutí zúčastněné straně.

3. Na svou žádost obdrží zúčastněná strana kopii rozhodnutí podle článků 4 a 7, čl. 10 odst. 3 a článku 11.

KAPITOLA VII

KONTROLA

Článek 21

Výroční zprávy

1. Členské státy předloží Komisi výroční zprávy o všech existujících režimech podpory, které nepodléhají žádné zvláštní oznamovací povinnosti podmínečným rozhodnutím podle čl. 7 odst. 4.

2. Pokud členský stát i přes upomínku nepředloží výroční zprávu, může Komise ohledně příslušného režimu podpory postupovat v souladu s článkem 18.

Článek 22

Kontrola na místě

1. Má-li Komise vážné pochybnosti o plnění rozhodnutí nevznést námitky, kladných rozhodnutí nebo podmínečných rozhodnutí ve vztahu k jednotlivé podpoře, dotyčný členský stát umožní provést Komisi kontrolu na místě, a to poté, co mu bylo umožněno předložit připomínky.

2. Úředníci zmocnění Komisí jsou oprávněni za účelem prověření plnění dotyčného rozhodnutí k následujícímu:

a) vstupovat do budov a na pozemky dotyčných podniků;

b) požadovat na místě ústní vysvětlení;

c) zkoumat účetní knihy a jiné obchodní záznamy a požadovat či pořizovat jejich kopie.

Komisi mohou pomáhat, je-li to nezbytné, nezávislí odborníci.

3. Komise informuje dotyčný členský stát o kontrole na místě a o totožnosti zmocněných úředníků a odborníků, a to písemnou formou a v přiměřené době. Pokud má členský stát řádně odůvodněné námitky vůči výběru odborníků Komisí, budou odborníci jmenováni po společné dohodě se členským státem. Úředníci Komise a odborníci zmocnění provádět kontrolu na místě se prokážou písemným pověřením provést kontrolu na místě blíže určujícím předmět a účel kontroly.

4. Úředníci, kteří jsou zmocněni členským státem, na jehož území se má konat kontrola, mohou být kontrole přítomni.

5. Komise poskytne členskému státu kopii každé zprávy vytvořené jako výsledek kontroly.

6. Pokud se podnik protiví kontrole nařízené rozhodnutím Komise podle tohoto článku, dotyčný členský stát poskytne úředníkům a odborníkům zmocněným Komisí veškerou nezbytnou pomoc, aby jim umožnil provést kontrolu. Za tímto účelem provede členský stát po konzultaci s Komisí nezbytná opatření do osmnácti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 23

Neplnění rozhodnutí a rozsudků

1. Neplní-li dotyčný členský stát podmínečné nebo záporné rozhodnutí, zejména v případech uvedených v článku 14, může Komise předložit záležitost přímo Soudnímu dvoru Evropských společenství v souladu s čl. 93 odst. 2 Smlouvy.

2. Pokud Komise dospěje k názoru, že dotyčný členský stát nesplnil rozsudek Soudního dvora Evropských společenství, může postupovat ve věci v souladu s článkem 171 Smlouvy.

KAPITOLA VIII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Profesní tajemství

Komise a členské státy, jejich úředníci a jiní zaměstnanci včetně nezávislých odborníků zmocněných Komisí nesmí zveřejnit informace, které získali při používání tohoto nařízení a které jsou předmětem profesního tajemství.

Článek 25

Příjemce rozhodnutí

Rozhodnutí přijatá podle kapitol II, III, IV, V a VII jsou určena dotyčnému členskému státu. Komise tato rozhodnutí bezodkladně oznámí dotyčnému členskému státu a poskytne mu příležitost, aby jí oznámil, které informace považuje za předmět profesního tajemství.

Článek 26

Zveřejňování rozhodnutí

1. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* souhrnné sdělení o rozhodnutích přijatých podle čl. 4 odst. 2 a 3 a článku 18 ve spojení s čl. 19 odst. 1. Souhrnné sdělení obsahuje informaci o tom, že je možné získat vyhotovení rozhodnutí v závazném jazykovém znění či zněních.

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* rozhodnutí přijatá podle čl. 4 odst. 4 v jejich závazném jazykovém znění. V Úředním věstníku vydávaném v jazycích odlišných, než je závazné jazykové znění, je závazné jazykové znění doprovázeno závazným shrnutím v jazyce tohoto Úředního věstníku.

3. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* rozhodnutí přijatá podle článku 7.

4. V případech, kdy se použije čl. 4 odst. 6 nebo čl. 8 odst. 2, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropských společenství* stručné sdělení.

5. Rada může jednomyslně rozhodnout o zveřejnění rozhodnutí podle čl. 93 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 27

Prováděcí ustanovení

Komise je v souladu s postupem stanoveným v článku 29 oprávněna přijmout prováděcí ustanovení týkající se formy, obsahu a jiných podrobností oznámení, a dále formy, obsahu a jiných podrobností výročních zpráv, podrobností lhůt a výpočtu lhůt a úrokové míry podle čl. 14 odst. 2.

Článek 28

Poradní výbor pro státní podpory

Zřizuje se Poradní výbor pro státní podpory (dále jen „výbor“).Skládá se ze zástupců členských států a předsedá mu zástupce Komise.

Článek 29

Konzultace výboru

1. Komise konzultuje výbor před přijetím jakéhokoliv prováděcího ustanovení podle článku 27.

2. Konzultace výboru se konají na zasedání, které svolá Komise. K oznámení o svolání zasedání se přikládají projednávané návrhy a dokumenty. Zasedání se koná nejdříve po uplynutí dvou měsíců od zaslání oznámení. Tato lhůta může být v naléhavých případech zkrácena.

3. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci, v případě nutnosti hlasováním.

4. Stanovisko je uvedeno do zápisu; kromě toho má každý členský stát právo požádat, aby byl v tomto zápisu uveden jeho postoj. Výbor může doporučit zveřejnění stanoviska v *Úředním věstníku Evropského společenství*.

3. 5. Komise přihlíží co nejvíce ke stanovisku výboru. Sdělí výboru, jakým způsobem jeho stanovisko zohlednila.

Článek 30

Vstup v platnostToto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. března 1999.

Za Radu

předseda

G. VERHEUGEN

---

[1] Úř. věst. č. C 116, 16. 4. 1998, s. 13.

[2] Stanovisko doručené dne 14. ledna 1999 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

[3] Úř. věst. č. C 284, 14. 9. 1998, s. 10.